

Sentencja

Przewidywane porozumienie ustanawiające jednolity system rozstrzygnięcia sporów patentowych (zwany obecnie „europejskim i wspólnotowym sądem patentowym”) nie jest zgodne z postanowieniami traktatu UE i traktatu FUE.

(¹) Dz.U. C 220 z 12.9.2009

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen przeciwko H. Akdasowi, H. Agartanowi, Z. Akbulutowi, M. Basowi, K. Yüzügüllüerowi, E. Keskinowi, C. Topalogluowi, A. Cubukowi, S. Sariisikowi

(Sprawa C-485/07) (¹)

(Stowarzyszenie EWG-Turcja — Zabezpieczenie społeczne pracowników migrujących — Uchylenie klauzul zamieszkania — Zakres — Dodatek do renty inwalidzkiej wypłacany przez przyjmujące państwo członkowskie w celu zapewnienia beneficjentom minimum egzystencji — Zmiana ustawodawstwa krajowego — Zniesienie tego dodatku w przypadku zamieszkiwania przez beneficjenta poza terytorium danego państwa członkowskiego)

(2011/C 211/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Strona pozwana: H. Akdas, H. Agartan, Z. Akbulut, M. Bas, K. Yüzügüllüer, E. Keskin, C. Topaloglu, A. Cubuk, S. Sariisik

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Centrale Raad van Beroep — Wykładnia art. 9 układu stowarzyszeniowego, art. 59 protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w Brukseli w dniu 23 listopada 1970 r. i zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. (Dz.U. L 193, s. 1) oraz art. 6 ust. 1 decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin (Dz.U. 1983, C 110, s. 60) — Uregulowanie krajowe przewidujące przyznanie dodatku do świadczenia z tytułu ubezpieczenia na wypadek niezdolności

do pracy, służące osiągnięciu poziomu minimum socjalnego — Ograniczenia w przypadku zamieszkiwania poza terytorium Niderlandów — Redukcja świadczeń według dwóch modeli w zależności od miejsca zamieszkania i przynależności państwowej

Sentencja

1) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji Rady Stowarzyszenia nr 3/80 z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin należy interpretować w ten sposób, że ma on skutek bezpośredni, tak że obywatele tureccy, do których ten przepis się stosuje, mogą powołać się na niego bezpośrednio przed sądami krajowymi państw członkowskich, aby spowodować odstąpienie od stosowania norm prawa wewnętrznego, które są z nim sprzeczne.

2) Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy decyzji nr 3/80 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach takich jak w postępowaniu przed sądem krajowym stoi on na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego, które, tak jak art. 4a Toeslagenwet (ustawy o świadczeniach dodatkowych) z dnia 6 listopada 1986 r., znosi prawo do świadczenia takiego jak dodatek do renty inwalidzkiej, przyznanego na podstawie ustawodawstwa krajowego, względem byłych tureckich pracowników migrujących, gdy powrócili oni do Turcji po tym, jak utracili prawo pobytu w przyjmującym państwie członkowskim z powodu okoliczności, iż stali się niezdolni do pracy w tym państwie członkowskim.

3) Artykuł 9 Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Turcji, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., nie ma zastosowania do sytuacji takiej jak w postępowaniu przed sądem krajowym.

(¹) Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-306/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywy 93/37/EWG i 2004/18/WE — Procedury udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane — Przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego autonomicznej wspólnoty Walencji)

(2011/C 211/05)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Alcover San Pedro, D. Kukovec oraz M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 1, art. 6 ust. 6, art. 11, art. 12 oraz tytułu IV, rozdział 2 (art. 24–29) dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54) oraz art. 2, art. 6, art. 24, art. 30, art. 31 ust. 4 lit. a), art. 48 ust. 2 i art. 53 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Przepisy w zakresie zagospodarowania przestrzennego Comunidad valenciana — Niezgodność z prawem wspólnotowym

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Stichting Natuur en Milieu i in. (C-165/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Groningen, Stichting Natuur en Milieu i in. (C-166/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, Stichting Natuur en Milieu i in. (C-167/09) przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Sprawy połączone od C-165/09 do C-167/09) (¹)

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 2008/1/WE — Pozwolenie na budowę i eksploatację elektrowni — Dyrektywa 2001/81/WE — Krajowe poziomy emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza — Uprawnienia państw członkowskich w okresie przejściowym — Bezpośrednia skuteczność)

(2011/C 211/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Stichting Natuur en Milieu, Stichting Greenpeace Nederland, B. Meijer, E. Zwaag, F. Pals (C-165/09), Stichting

Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-166/09), Stichting Natuur en Milieu, Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie, Stichting Greenpeace Nederland, Vereniging van Verontruste Burgers van Voorne (C-167/09)

Strony pozwane: College van Gedeputeerde Staten van Groningen (C-165/09), College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland (C-166/09 i C-167/09)

Przy udziale: RWE Eemshaven Holding BV, dawniej RWE Power AG (C-165/09), Electrabel Nederland NV (C-166/09), College van Burgemeester en Wethouders Rotterdam (C-166/09 i C-167/09), E.On Benelux NV (C-167/09)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Raad van State — Wykładnia art. 9 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 257, s. 26), aktualnie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 24, s. 8), oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza (Dz.U. L 309, s. 22) — Wniosek o wydanie pozwolenia środowiskowego — Decyzja właściwych władz — Obowiązki państw członkowskich w okresie od daty transpozycji dyrektywy do daty przewidzianej w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/81, później-szej od daty jej transpozycji — Elektrownia

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1, 3 i 4 dyrektywy Rady 96/61/WE z dnia 24 września 1996 r. dotyczącej zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, w jej wersji pierwotnej jak też w wersji skodyfikowanej przez dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotyczącą zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli, należy interpretować w ten sposób, iż wydając pozwolenie środowiskowe na budowę i eksploatację instalacji przemysłowej takiej jak te, których dotyczą sprawy przed sądem krajowym, państwa członkowskie nie są zobowiązane do zaliczenia do warunków wydania tego pozwolenia krajowych poziomów emisji SO₂ i NO_x ustalonych w dyrektywie 2001/81/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2001 r. w sprawie krajowych poziomów emisji dla niektórych rodzajów zanieczyszczenia powietrza, przestrzegając jednak wynikającego z dyrektywy 2001/81 obowiązku przyjęcia lub zaplanowania, w ramach programów krajowych, działań politycznych oraz odpowiednich i spójnych środków, które ogółem umożliwią redukcję emisji w szczególności tych zanieczyszczeń do ilości nieprzekraczających najpóźniej na koniec roku 2010 poziomów wskazanych w załączniku I do tej dyrektywy.